

**Mindegudstjenesten i Klitmøller Kirke
lørdag den 3. oktober 2009 kl. 11 for**

RAF-piloten Richard Samuel Pitts.

**Klokkeringning – Præludium – Fanerne føres ind –
Indgangsbøn.**

”Vær du mig nær –” – ”Abide with me –”.

Trosbekendelsen.

Lad os bede:

**Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage.**

Amen.

Prædiken:

På den gravsten for Richard Samuel Pitts, der i sin tid blev rejst ved en indsamling gennem dette sogns beboere, står der skrevet:

**”Dit liv du gav til nationens løn
for sejrens pris og verdens fred
Derfor vor tak til Englands søn
med dette minde varer ved”.**

Men inden begravelsen af Pitts fandt sted her på Klitmøller Kirkegård søndag den 19. november 1939, var der sket følgende:

Hitlers artilleriskib ”Sleswig-Holstein”, der var på gæstevist i G´ dansk, hvor det var blevet bygget i 1908 begyndte pludseligt den 1. September 1939 kl. 14:45 med sine store tunge kanoner at affyre de første artillerisalver i 2. verdenskrig mod fæstningen ”Westerplatte”. Fæstningen lå ved floden Vistulas udmunding i Østersøen ved G´ dansk og havde til opgave at beskytte byens vigtige havn. Der var 220 mand på stedet, let bevæbnet og med kun én kanon.

Tyskerne havde 1500 mand og havde regnet med at løbe polakkerne over ende i løbet af ganske få timer. Men den polske besætning holdt stand, lige til alle forsyninger var opbrugt, og overgav sig først den 7. september – en enestående tapperhed! – I dag er ”Westerplatte” en meget besøgt national mindepark med veterangrave, et 25 m højt monument, ruiner fra kampene og et museum. – Men fredag den 1. september 1939 avancerede de tyske tropper meget stærkt på alle frontafsnit. Og i dagens løb havde det tyske luftvåben desuden foretaget 94 angreb på mål i Polen. – Polens gesandter i London og Paris påkaldte derfor Vestmagternes hjælp. Dette medførte, at England og Frankrig fredag den 3. september fordrede et endegyldigt svar samme dag fra Tyskland om øjeblikkelig tilbagetrækning af deres tropper. For Englands vedkommende var tidsfristen sat til kl. 11 – for Frankrigs kl. 17. – Da imidlertid ingen af de to regeringer modtog

noget svar, var den 2. verdenskrig dermed begyndt. – I en af mine 3 bøger derhjemme om 2. verdenskrig en foræring af modstandsmanden Mogens Peter Skarring, Havndal, der døde for nogle år siden, har jeg et foto af en engelsk soldat, der står og iagttager minutviseren på Big Ben, som netop er ved at nærme sig kl. 11 den 3. September 1939. – Ved det første timeslag vidste han, at nu var han i krig. - Og det vidste vores engelske pilot Richard Samuel Pitts også, ham som vi er samlet for at mindes i dag, 70 år efter krigsudbruddet. – Så vidt jeg kan skønne, har han på den tid befundet sig på en flyveplads i Syd-England, hvorfra han så med den øvrige besætning fra eskadrille 224 i et Lockheed Hudson fly blev dirigeret på patrulje over Nordsøen for at holde øje med den tyske skibstrafik og angribe egnede mål. Om det var et tysk jagerfly eller antiluftskytset på et tysk skib, der var skyld i, at flyet ikke vendte tilbage, får vi nok aldrig at

vide. Nedskydningen skete ved Helgoland og flyets besætning på 4 mand omkom – kun piloten, Richard Samuel Pitts, blev fundet, men først fredag den 17. november på stranden mellem Klitmøller og Hanstholm. To dage efter, søndag den 19. november fandt begravelsen sted på kirkegården her. Indsvøbt i det engelske flag blev kisten ført fra strandfoged Morten Odders hjem til kirken, netop som søndagens gudstjeneste var forbi. De fleste kirkegængere blev ganske naturligt og deltog i begravelsen, der blev forrettet af sognepræst Hans Skytte. Til stede var også kommandørkaptajn Juel-Brokdorf og politimester E. Brix, begge i gallauniform, samt konsul Kier fra Lemvig, der efter jordpåkastelsen rettede en tak til alle, der havde udvist deltagelse. Forsvarsbrødrene deltog med foreningens fane. Og blandt de mange kranser var der også én fra det danske Marineministerium. - Den første begravelse i

Danmark af en allieret flyver under 2. verdenskrig havde fundet sted. – Og ved Mindegudstjenesten i dag har vi derfor helt naturligt sunget:

"Vær du mig nær –",

en oversættelse af den skotskfødte Henry F. Lyte's salme:

"Abide with me –".

Han digtede salmen kort før sin død 1847 i Nice. Den skal være oversat til 128 sprog, og så vidt jeg ved, skulle den lyde daglig fra klokkespillet i Kirken i Brixham i Sydvest-England, hvor Lyte havde virket som sognepræst i 24 år. Den spilles endvidere ofte af regimentet "The Royal Scots Fusiliers og ved Cup-finalen på Wembley Stadion. – Salmen er således blevet sunget mere end nogen anden engelsk salme: ved felten, ved begravelser og ved mange andre lejligheder. – Ved 100-året for Lyte's død blev der afsløret en mindeplade i Westminster Abbey. – Salmen er

ingen aftensalme, men en salme, der har døden for øje – aftenstemningen er således ment symbolsk. – Udgangspunktet for den er diciplenes bøn i Emmaus, Luk. 24,29: ”Bliv hos os! Det er snart aften; og dagen er allerede gået på hæld”. Der hersker for mig ingen tvivl om, at det, som Lyte giver udtryk for i sin salme, har været mange englænderes bøn under 2. verdenskrig:

Vær du mig nær! Nu aftenen sænker sig, snart mørket råder, vær du nær hos mig!
Når andres hjælp og trøst er intet værd,
du hjælpeløses hjælp, vær du mig nær!

Den hjælp kan heller ikke vi undvære. Det går mod aften for os alle sammen. – I en andagtsbog, skrevet af afdøde domprovst Kaj Jensen, har jeg læst følgende: Gamle Stine havde et skriftsted hængende over sin seng. Det var broderet og sat i glas og ramme. Hun

kunne ikke mere se at læse, og det var hendes store sorg. Men hun var i stand til at huske en lang række salmevers fra barndommens dage, og det var hendes trøst. Når man spurgte hende, om ikke tiden blev lang i de søvnløse nætter, hvor hun lå i sin ensomhed, svarede hun: "Nej, for selv om jeg ikke mere kan læse, ved jeg, hvad der står i skriftordet over min seng, og så er jeg jo ikke alene!" – Hvad stod der? Der stod ordet om de to i Emmaus: "Så gik han med ind for at blive hos dem."

"Bliv hos os! Det er snart aften, og dagen er allerede gået på hæld." Vi trænger hver især til at sige det samme.

Lad mig slutte med følgende:

På Pitts gravsten kan vi som det sidste læse:

"Gør dig rede til at møde din Gud".
Ordet står skrevet i profeten Amos' bog, kap. 4, vers 12.

Lad så dette være en appel til os hver især:

”Gør dig rede til at møde din Gud”.

Amen.

Lad os bede:

Vor kære Gud og trofaste Fader. Du, som kan lede og bøje menneskers hjerter, vi beder dig: Hjælp og styrk alle dem, der har ansvar for fre dens sag i verden. Tag nationernes ledere i din mægtige hånd, vend deres hjerter til dig, og giv dem kraft i striden mod alt, som vil forføre os til det, som er ondt. Giv fred på jorden, og hjælp din kirke til at fremme freden mellem folkene. – Vær nær hos dem, der gør tjeneste i det danske forsvar. Velsign deres arbejde for fred og retfærdighed, mod splittelse og uret, grusomhed og vold. Stå de res familier bi. – Hold din beskærmende hånd over vort folk og fædreland og al dets øvrighed. – Velsign og bevar Dronning Margrethe og hele den kongelige familie. Giv dem og os alle nåde, fred

og velsignelse og efter et kristeligt liv den evige salighed.

Fadervor, du som er i Himlene!

Helliget vorde dit navn,

komme dit rige,

ske din vilje som i himlen

således også på jorden,

giv os i dag vort daglige brød,

og forlad os vor skyld,

som også vi forlader vore skyldnere,

og led os ikke i fristelse,

men fri os fra det onde.

Thi dit er riget og magten og æren i evighed.

Amen.

I dag er vi samlet især for at mindes

Richard Samuel Pitts

Men lad mig tilføje: I alt 1062 engelske, mange

amerikanske og enkelte canadiske og polske

flyvere mistede livet i luftrummet over

Danmark i årene 1939-45, over halvdelen blev aldrig fundet.

Under besættelsen mistede 5044 af vore egne landsmænd livet: 113 blev således henrettet efter tysk dom. 2092 døde i forbindelse med deres modstandsarbejde, 560 omkom i KZ-lejrene, og 2279 faldt i allieret tjeneste – nogle som søfolk og krigssejlere.

Lad os derfor om lidt, når organisten vil spille, i stilhed sidde og tænke på de familier, der har mistet én af deres kære ikke alene under 2. Verdenskrig, men også under de krigshandlinger der finder sted den dag i dag. – Med onsdagens begravelse har vi således nu mistet 26 soldater i Afghanistan.

Lad os så med apostlen tilønske hinanden:

Vor Herres Jesu Kristi nåde,

Guds kærlighed

og Helligåndens fællesskab være med os alle.

Amen.

Stilhed.

Modtag Herrens velsignelse.

Herren velsigne dig og bevare dig.

**Herren lade sit ansigt lyse over dig og være
dig nådig.**

Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.

Amen.

”Altid frejdig –”.

**Udgangsbøn – Postludium – Fanerne føres ud til
graven.**

Kranselægning.

Trompetsolo.

Ved gudstjenesten medvirkede: kirketjener

Gert Jensen – organist Niels Junget –

kirkesanger Mariann Storm – major Mogens L.

Danielsen bad ind- og udgangsbøn –

Faneborgen, 7 Faner, blev ledet af oversergent

Kristian Kusk, trompetsoloen blev spillet af

overkonstabel Jens Erik Kristensen og pastor

emer. Thomas Jensen prædikede. –

**Fra Den britiske Ambassade i København
deltog: Lt.Cdr. Mark Jameson & Sue – Lt.
Richard Dixon & Alana.**

**Flyverløjtnant Franz Strehle, formand for
foreningen:”Officerer uden for aktiv tjeneste”,
stod for hele det store arrangement.**